

X. cikk

(A kezelt iszap fermentálhatóságával kapcsolatos rendelkezések)

1. Az 1992. január 27-i 99. sz. törvényerejű rendelet 3. cikke a (6) bekezdés után a következő szöveggel egészül ki:

„6-a. A kezelt iszap fermentálhatóságának csökkentéséhez szükséges feltétel a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja és e cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében akkor teljesül, ha az iszap megfelel az alábbi biológiai stabilitási határértékek legalább egyikének:

a) az UNI EN 16087-1 szabvány szerinti oxigénfelvétel mértékének, amely nem haladja meg az óránkénti 25 mmol O₂/kg szerves anyag értéket;

b) az UNI/TS 11703 szabvány szerinti maradék biogáz-termelési potenciálnak, amely nem haladja meg a 0,25 biogáz/g illékony szilárd anyag értéket.”

INDOKOLÁS

A lakossági szennyvízből és hasonló termékekből származó szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználását szabályozó, 1992. január 27-i 99. sz. törvényerejű rendelet 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja a „*kezelt iszap*” fogalmát olyan iszapként határozza meg, amelyet *biológiai, kémiai vagy termikus úton kezeltek, hosszú távon tároltak vagy más megfelelő eljárásnak vetettek alá oly módon, hogy az jelentősen csökkentse a fermentálhatóságát és a használatához kapcsolódó egészségügyi problémákat*”.

Ugyanezen törvényerejű rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja ennek megfelelően csak akkor teszi lehetővé az iszap mezőgazdasági felhasználását, ha azt kezelték.

Következésképpen az iszap mezőgazdasági felhasználásához esetlegesen kapcsolódó egészségügyi problémák „jelentős csökkentése” érdekében a 99/1992. sz. törvényerejű rendelet a paraméterek és a maximumértékek tekintetében konkrét határértékeket állapít meg, amelyek be nem tartása a kezelt iszap felhasználásának akadályát képezi.

A fent említett 99/1992. sz. törvényerejű rendelet azonban nem ír elő olyan mennyiségi mutatókat, amelyek tiszteletben tartása a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett „fermentálhatóság” (ami technikai szempontból annak lehetőségét jelenti, hogy a kezelt iszap biológiai lebomlási folyamatokat indíthat el, az ebből eredő rothadt bűzű és kellemetlen szagú, mérgező gőzökkel együtt) „jelentős csökkentésének” beépítését lehetővé tenné, tekintettel a törvényerejű rendelet megszövegezésének időpontjában fennálló technológiai korlátokra, és különösen az érintett kérdésben alkalmazandó egységes és szabványosított mérési módszerek és eszközök rendelkezésre állásának hiányára.

E javaslat célja tehát a jelenlegi szabályok kiegészítése annak biztosítása érdekében, hogy a kezelt szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználása megfeleljen a higiéniai és egészségügyi követelményeknek, csökkentve az iszap szaglószervre gyakorolt hatását, és ezáltal növelve annak a lakosság általi felhasználásának elfogadhatóságát, ugyanakkor elősegítve a körforgásos gazdaság célkitűzéseinek elérését.

TECHNIKAI JELENTÉS

Ez a javaslat nem jelent új vagy megnövekedett terhet az államháztartás számára. Ehelyett előmozdítja a szóban forgó ágazat fokozatos technológiai korszerűsítését, a szektort a bioenergia és a bioüzemanyagok előállítását lehetővé tevő hatékonyabb stabilizációs folyamatok felé terelve, aminek következtében a bioüzemanyagok és a bioenergia előállításához kapcsolódó jövedéki adók megfizetéséből származó bevétel évente mintegy 2 millió EUR-val növekedhet.